

اثر دوده و کائوچوی مصنوعی آبیاژ شده بر کیفیت چسبندگی آمیزه گام بالشتک در تایرهای روکش شده

The Effect of Synthetic Rubber Blend and Carbon Black on
Cushion Gum Adhesion in Retreated Tires

غلامرضا بخشندۀ*، محمد علی سلطانعلی نژاد

تهران، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، پژوهشکده فرایند، گروه لاستیک، سنندوق پستی ۱۴۹۶۵/۱۱۵

دریافت: ۸۷/۱۰/۲۴، پذیرش: ۸۷/۱۰/۲۴

چکیده

تایرهای روکش شده به عنوان یکی از محصولات بازیافتنی تایر مطرح شده اند، بدین ترتیب که منجید مستعمل پس از طی مراحل ویژهای روکش شده و به چرخه مصرف بازگردانده می‌شود. جدا شدن آج از سطح منجید مستعمل در حین کار به عوامل متعددی بستگی دارد. آمیزه گام بالشتک نقش بسیار مؤثری در استحکام چسبندگی آج به منجید در تایر روکش شده دارد. در این مطالعه، اثر دوده و کائوچوهای BR و SBR برخواص آمیزه گام بالشتک و نیز پس از چسباندن آن به یک آمیزه پخت شده پایه از منجید تایر بررسی شده است. نتایج بیانگر آن است که با کاهش اندازه ذرات دوده مصرفی در آمیزه گام بالشتک می‌توان استحکام چسبندگی نهایی را افزایش داد. همچنین، کاربرد کائوچوی BR در آمیزه بالشتک گام به یک میزان بهینه می‌تواند باعث بهبود چسبندگی به سطح منجید مدل شود.

واژه‌های کلیدی

تایر روکش شده، گام بالشتک،
منجید، دوده، کائوچو

مقدمه

حین کار به عوامل متعددی وابسته است. در این میان، آمیزه گام بالشتک نقش بسیار مؤثری در استحکام چسبندگی آج به منجید در تایر روکش شده دارد [۱,۲].

دوده به عنوان یکی از پرمصرف ترین پرکننده‌های تقویتی در آمیزه‌های الاستومری

امروزه، تایرهای روکش شده به عنوان

محصولات بازیافتنی صنعت تایر مطرح شده اند.

در این صنایع، منجید مستعمل پس از طی مراحل ویژه‌ای تحت فرایند روکش شدن قرار می‌گیرد و به چرخه مصرف باز می‌گردد.

پوست کن شدن آج از سطح منجید مستعمل در

Key Words

retreaded tire,
cushion gum, carcass,
carbon black, rubber

جدول ۳- اجزا و خواص آمیزه منجید پایه تهیه شده برای انجام آزمونهای چسبندگی [۳].

مقدار	مشخصات
۱۰۰	اجزای آمیزه (phr)
۵	لاستیک طبیعی، NR
۲	روی اکسید، ZnO
۳۰	استئاریک اسید
۴	دوده، N ۳۳۰
۲	رزین کومارون
۰/۵	ضد اکسیده، HS
۲/۵	شتاب دهنده، CBS
	گوگرد
	خواص
۱۵۰	دمای پخت (°C)
۲/۶۳	t _a متوسط (min)
۱۴/۹۶	t _a متوسط (min)
۴/۷/۷۴	M _{max} (lb/in)
۲۲/۷۵	گرانروی مونی قبل از پخت (ML (۱+۴))
۲۶/۲	استحکام چسبندگی (MPa)
۶۰۰	ازدیاد طول تا پارگی (%)
۶/۲۱	(MPa) M ۳۰۰
۶۰	سختی (شور A)

تجربی

مواد و دستگاهها

در این پژوهش، از دوده و کائوچوی طبیعی با مشخصات مندرج در جدولهای ۱ و ۲ استفاده شده است. همچنین، بنیوری آزمایشگاهی ساخت Farrel بر سهای آزمایشگاهی از نوع L ۲۰۰ Schwabenthan Polymix ۲۰۰ و BR، غلتک آزمایشگاهی از نوع Bucher مدل KHL ۱۰۰ بکار گرفته شده است.

روشها

برای بررسی اثر دوده و کائوچوی مصنوعی بر کیفیت چسبندگی آمیزه گام بالشتک، آمیزه منجید پایه بر اساس ترکیب مشابه با یک نمونه معمولی منجید از مراجع معترض لاستیک [۶] مطابق با جدول ۳ انتخاب و

جدول ۱- مشخصات دوده ها [۵].

NW2 (SRF)*	N ۶۶۰	N ۳۳۰	مشخصات
۲۵-۳۵	۳۳-۴۱	۷۷-۸۷	عدد یדי (mg/g)
۳۰-۳۶	۳۰-۴۰	۷۵-۸۵	سطح مؤثر (m ² /g)
۶۲-۶۸	۸۷-۹۵	۹۹-۱۰۷	جدب (mL/100g) DBP
۱۲/۷-۱۵/۴۲	۱۱/۴-۱۲/۷	۱۰/۲-۱۱/۶	چگالی (kg/m ³) ۱۰ ^{-۶}
۸۳	۷۰	۳۲	اندازه ذرات (nm)

* دوده نیمه تقویت کننده کوره ای (semireinforcer furnace).

طرح است و بخش قابل توجهی از گرما اندازی در قطعات لاستیکی به نوع دوده و مقدار آن وابسته است [۳]. گرما اندازی به عنوان عامل محدود کننده و کاهنده عمر و دوام اتصالات چسبی مطرح است. افزون بر آن، افزایش سطح تماس دوده و لاستیک در صورتی که مقدار دوده در آمیزه زیاد باشد (phr ۵۵) باعث کاهش میزان چسبندگی آمیزه الاستومری در حالت خام خواهد شد. این موضوع به دلیل کاهش کارایی زنجیرهای پلیمری در برقراری اتصالات چسبی بین سطحی توجیه شده است [۴]. در این باره فارل و جرسپاچر در سال ۱۹۹۰ نقش انژیهای بین سطحی در لاستیکها، حامد در سال ۱۹۸۱ ویزگی چسبندگی و استحکام پارگی آمیزه های خام الاستومری، فی و آندریاس در سال ۱۹۸۱ چسبندگی آمیزه های الاستومری خام و نیز کوریاکوس در سال ۱۹۹۳ اثر گرمایشی و دمای بالای وولکانش بر خواص آمیزه های پیش پخت تایر روكشی را مورد بررسی قرار داده اند. در این مقاله، اثر دوده در مقادیر کم (phr ۲۰) بررسی شده است. وجود یک کائوچوی مصنوعی با گرانروی مونی کمتر می تواند باعث بهبود جریان یابی گرانرو آمیزه الاستومری و در نهایت ایجاد اتصالات چسبی کارتر شود [۳]. از این رو، به منظور انتخاب کائوچوی مناسب و نیز دستیابی به درصد مناسبی از آلیاژ سازی با کائوچوی طبیعی مطالعات حاضر تکمیل شده است.

جدول ۲- مشخصات کائوچوهای مصرفي.

مشخصات	گرانروی مونی ML (۱+۴)	چگالی (g/cm ³)
کائوچوی طبیعی SMR-۲۰	۹۰/۴۵	۰/۹۲
کائوچوی استیرن بوتادی ان ۱۵۰۲ - ۲۳/۵ (درصد استیرن)	۵۲	۰/۹۴
کائوچوی بوتادی ان ۱۲۲۰ - BR، ۹۶ درصد ۱، ۴ سیس بوتادی ان)	۵۱	۰/۹۱

جدول ۴- آمیزه‌های گام بالشتک.

۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	اجزای آمیزه
۶۰	۸۰	۶۰	۸۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	NR
۰	۰	۴۰	۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	BR
۴۰	۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	SBR
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	ZnO
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	استئاریک اسید
۲۸	۲۸	۲۸	۲۸	۲۸	۲۰	۰	۰	۰	۰	N _{۳۳۰}
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰	۰	۰	۰	N _{۶۶۰}
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰	۳۰	۴۰	N _{۷۷۲} (SRF)
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	H.A.Oil
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	رزین کومارون
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	HS
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	CBS
۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۲/۵	گوگرد

آزمایشگاهی ۲۵ تتنی تهیه شده است.

در تهیه نمونه‌ها برای آزمون چسبندگی، سطح آمیزه منجید پایه پس از خراش دادن یکنواخت با کاغذ سنبلاده، شستشو با حلال هپتان و خشک کردن در دمای محیط، برای چسباندن گام بالشتک به آن آماده شد. نمونه‌های آزمون خستگی نیز فقط از آمیزه گام بالشتک تهیه شد. نمونه‌های آزمون خستگی، چسبندگی، خستگی و جهنده‌گی به شرایط تهیه نمونه‌ها برای آزمونهای چسبندگی، خستگی و جهنده‌گی به قرار زیر بود:

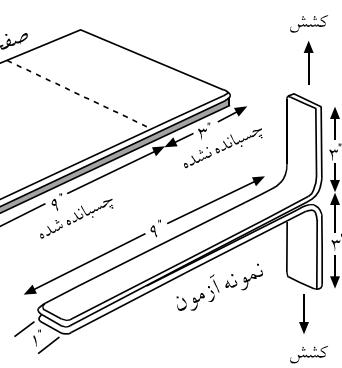
دما ۱۵۰°C ، زمان ۹۵ t و نیرو به ترتیب ۳۱ ton برای آزمون چسبندگی و ۲۱ ton برای آزمونهای خستگی و جهنده‌گی.

به وسیله بنبوری آزمایشگاهی با ضربه پرشدگی متوسط برابر $۰/۷$ دمای اولیه ۲۵°C و سرعت ۴۰ rpm تهیه شد. پس از خروج آمیزه از بنبوری نمونه به کمک غلتک آزمایشگاهی تا رسیدن به گرانروی مونی متوسط برابر $۲۲/۷۵$ واحد مونی به مدت 5 min تحت عمل فروشکنی قرار گرفت ($\text{nip} = ۱۵ \text{ mm}$, $\text{v rpm} = ۷ \text{ rpm}$).

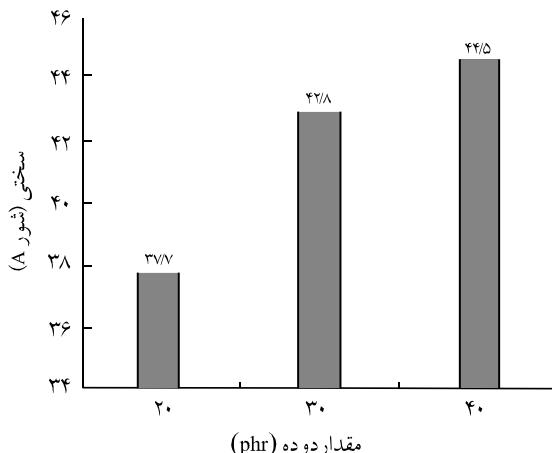
آمیزه‌های گام بالشتک (جدول ۴) نیز در شرایط یکسان به کمک بنبوری آزمایشگاهی و غلتک یاد شده تهیه شدند. چگونگی افزودن اجزا در تهیه آمیزه‌های گام بالشتک در جدول ۵ آمده است. در بررسی اثر دوده، این ماده به همراه سیستم پخت روی غلتک و در بررسی اثر کائوچوی مصنوعی، جزء متغیر کائوچو به همراه سیستم پخت روی غلتک افزوده شده است. نمونه‌های آزمون چسبندگی به کمک پرس ۱۰۰ تتنی و نمونه‌های آزمونهای خستگی و جهنده‌گی نیز به وسیله پرس

جدول ۵- چگونگی افزودن اجزا در تهیه آمیزه‌های گام بالشتک.

زمان (s)	ترتیب افزودن اجزا
۰	کائوچو
۶۰	روی اکسید، استئاریک اسید، روغن و نیمی از دوده
۱۴۰	بقیه دوده و سایر مواد
۴۸۰	تخلیه

شکل ۱- ابعاد نمونه تهیه شده برای آزمون چسبندگی [۷].

شکل ۳ - اثر مقدار دوده بر سختی آمیزه گام بالشتک.

چسبندگی لایه زیرین به عنوان جزء ثابت در آزمونها و از آمیزه منجید پایه تهیه گردیده است (جدول ۳).

جدول ۶ - اطلاعات رئومتری و شکست چسبندگی مربوط به میزان دوده (SRF).

مقدار دوده (phr)	خواص		
	۴۰	۳۰	۲۰
۵/۱۱	۲/۵	۴/۶۲	t_5 (min)
۱۷/۸۸	۱۵/۳۷	۱۶/۲۲	t_{95} (min)
۴۱/۴	۴۲/۰	۴۶/۳	M_{max} (lb/in)

آزمونهای انجام شده روی نمونه‌های تهیه شده به شرح زیر است:

- استحکام چسبندگی [۷]

- سنجش مقاومت رشد ترک یا عمر خستگی [۸]

- جهندگی [۹]

- سختی [۱۰] و

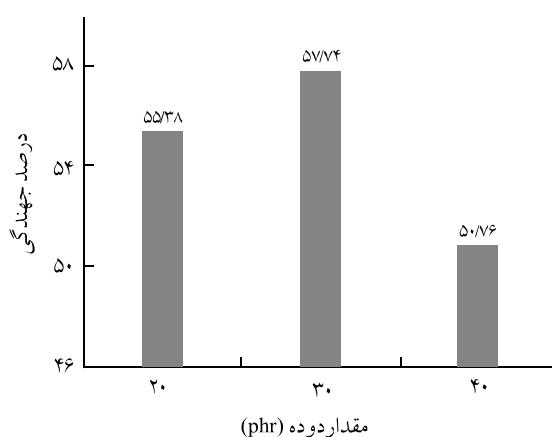
- رئومتری یا بررسی رفتار پخت [۱۱].

در آزمونهای بعمل آمده استحکام چسبندگی به صورت حاصل تقسیم میانگین حداکثر نیروهای لازم برای جدابی نمونه‌ها بر عرض مقطع نوار بر حسب N/mm^2 ، عمر خستگی به شکل میانگین هندسی اعداد حاصل از آزمون، درصد جهندگی به شکل یک عدد که بیانگر درصد بازگشت انرژی حاصل از فرود یک وزنه مشخص روی سطح لاستیک است و نتایج آزمون رئومتری شامل t_5 زمان اینمی برشتگی، t_{95} زمان پخت بهینه آمیزه الاستومری و M_{max} حداکثر گشتاور مربوط به دیسک نوسانگر دستگاه گزارش شده است. در شکل ۱ مشخصات مربوط به نمونه‌های تهیه شده برای آزمون چسبندگی ارائه شده است. در آزمون

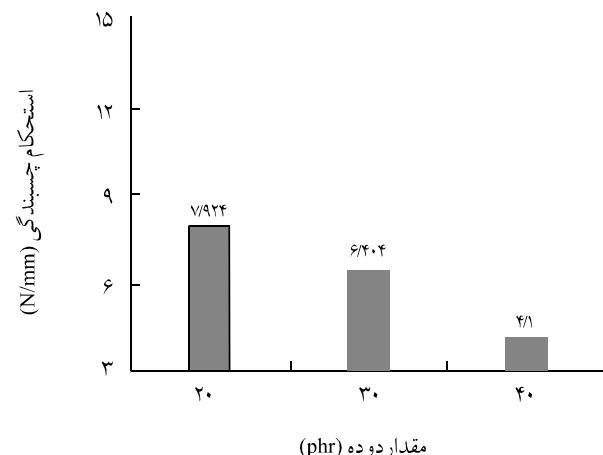
نتایج و بحث

۱- اثر مقدار دوده

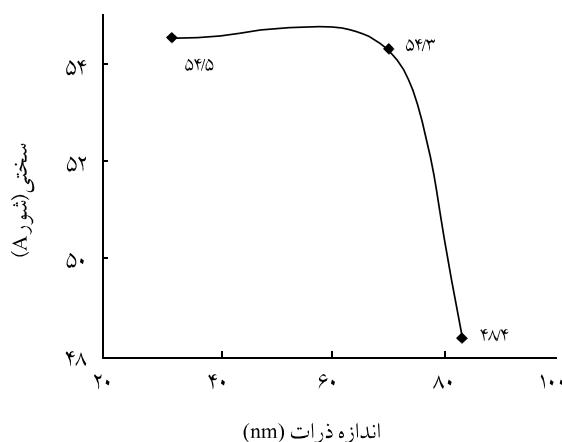
از آمیزه‌های گام بالشتک ۱، ۲ و ۳ آزمونهای یاد شده بعمل آمد. مشاهده شد که با افزایش مقدار دوده، که با افزایش رسانایی گرمایی آمیزه نیز همراه است، سرعت پخت افزایش می‌یابد. به همین ترتیب، سختی نیز به دلیل تقویت بیشتر آمیزه به وسیله دوده افزایش پیدا می‌کند. تغییرات جهندگی منظم نبوده، اما استحکام چسبندگی در صورت افزایش دوده از ۲۰ تا ۴۰ phr به میزان قابل توجهی (حدود ۱/۲) کاهش می‌یابد. افزایش مقدار دوده به مقادیری بیش از ۳۰ phr به دلیل اتصالات چسبی و

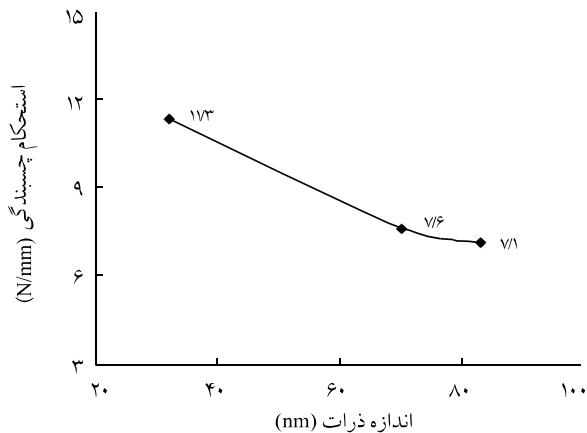
شکل ۴ - اثر مقدار دوده بر میزان جهندگی آمیزه گام بالشتک.

شکل ۲ - اثر مقدار دوده بر استحکام چسبندگی آمیزه گام بالشتک به سطح منجید پایه.

شکل ۶- اثر نوع دوده بر سختی آمیزه گام بالشتک.

شکل ۵- اثر نوع دوده بر استحکام چسبندگی آمیزه گام بالشتک به سطح منجید پایه.

اندازه دوده استحکام چسبندگی کاهش می‌یابد (شکل ۴) که این اثر با کاهش سختی و سرعت پخت نیز همراه است. با توجه به نتایج حاصل چنین می‌توان گفت که برای دستیابی به استحکام چسبندگی زیاد (در ۲۰ phr دوده) دوده‌ای با اندازه ذرات کوچکتر لازم است. چنین دوده‌ای باعث ایجاد آمیزه‌ای با جهندگی و مقاومت رشد ترک بیشتر نیز می‌شود (جدول ۷ و شکلهای ۶ تا ۸).

اثر آلیاژ سازی با کائوچوی مصنوعی

با توجه به چسبندگی عالی در کائوچوی NR و قیمت بالاتر آن نسبت به کائوچوی مصنوعی و همچنین آمیزه سازی برخی از اجزای تایر به شکل آلیاژی که ضرورت مشابهت آمیزه‌ها را مطرح می‌کند، اثر آلیاژ سازی کائوچوی طبیعی با دو کائوچوی مصنوعی BR و SBR در دو نسبت مختلف ۸۰/۲۰ و ۶۰/۴۰ بررسی شد. با توجه به گرانروی مونی کمتر دو کائوچوی یاد شده نسبت به کائوچوی NR (جدول ۲) وجود آنها در آمیزه به شکل آلیاژ می‌تواند باعث بهبود و تسهیل فرایند و جریان یابی گرانرو آمیزه‌نهایی شود [۲۲].

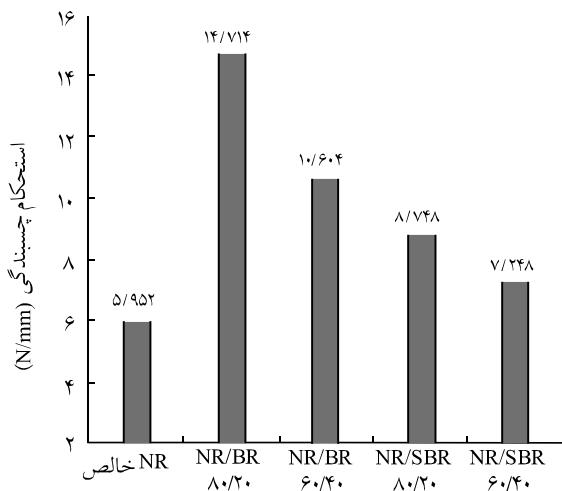
تضییف نفوذ اجزا در سطح مشترک باعث کاهش چشمگیر در استحکام چسبندگی می‌شود. در مقادیر زیاد که میزان دوده در آمیزه از حد سیرشدگی فراتر می‌رود این کاهش شدیدتر است (جدول ۶ و شکلهای ۲ تا ۴).

اثر نوع دوده

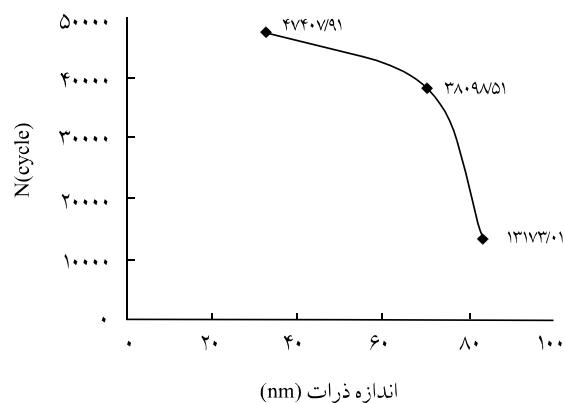
با افزایش اندازه ذرات دوده، سطح تماس آن با زنجیرهای پلیمر کم شده و نقش تقویت کننده دوده کاهش می‌یابد [۴]. همان طور که در شکل ۵ مشاهده می‌شود اثر این تغییرات در دوده بر استحکام چسبندگی به صورت افزایش چسبندگی است که این اثر به دلیل افزایش سطح تماس زنجیرهای پلیمر در سطح مشترک است [۴]. البته، این موضوع به مقدار دوده نیز بسیار وابسته است. هر چه مقدار دوده در آمیزه بیشتر می‌شود، استحکام چسبندگی با افزایش اندازه و کاهش سطح تماس دوده بهبود می‌یابد. در این گزارش، اندازه ذرات در مقادیر کمتر دوده یعنی ۲۰ phr بررسی شده است. آمیزه‌های ۳، ۴ و ۵ تحت آزمونهای رئومتری سختی، جهندگی، خستگی و استحکام قرار گرفتند. ملاحظه شد که با افزایش

جدول ۷- داده‌های رئومتری و شکست در آمیزه‌های ۳ تا ۵

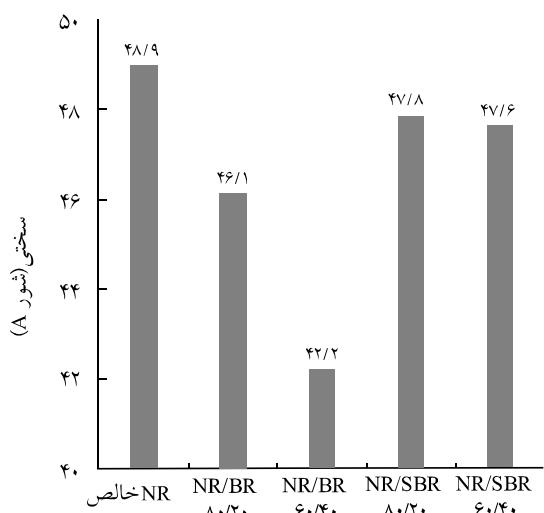
M _{max} (lb/in)	t ₉₅ (min)	t ₅ (min)	اندازه ذرات (nm)	نوع دوده	نوع شکست
۵۸/۰	۱۲/۳۵	۲/۷۶	۳۲	N ۳۳۰	همچسبی - چسبندگی
۵۵/۸	۱۲/۰۸	۳/۱۸	۷۰	N ۶۶۰	چسبندگی
۵۰/۷	۱۵/۸۲	۲/۱۶	۸۳	SRF	چسبندگی

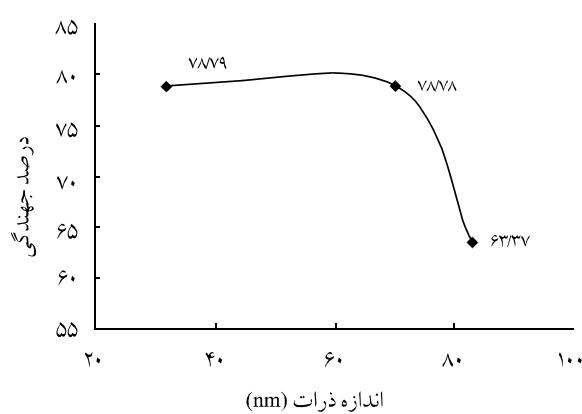
شکل ۹- اثر نسبت آلیاژسازی بر استحکام چسبندگی آمیزه گام بالشتک به سطح منجید پایه.

شکل ۷- اثر نوع دوده بر میزان عمر خستگی آمیزه گام بالشتک.

شکل ۱۰- اثر نسبت آلیاژسازی بر سختی آمیزه گام بالشتک.

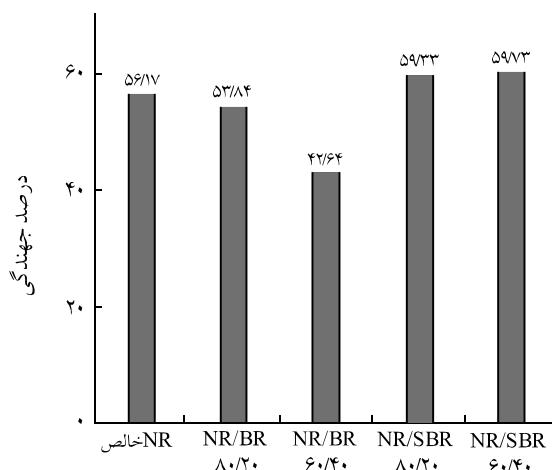

شکل ۸- اثر نوع دوده بر میزان جهنده‌گی آمیزه گام بالشتک.

کاربرد کائوچوی SBR به دلیل اثر نامطلوب بر خواص چسبندگی آمیزه [۱۱، ۱۳] و نیز گرمادهی که باعث جدایی لایه‌ای می‌شود [۱۴] در اجزای داخلی تایر مورد توجه قرار نمی‌گیرد. با این دیدگاه آمیزه‌های ۳ و ۸ تا ۱۱ در شرایط یکسان تهیه شده و از نظر خواص چسبندگی، رئومتری، سختی، جهنده‌گی و خستگی باهم مقایسه شدند. (جدول ۸ و

جدول ۸- داده‌های رئومتری و شکست مربوط به اثر آلیاژسازی.

NR/SBR		NR/BR		نرخ	خواص
۶۰/۴۰	۸۰/۲۰	۶۰/۴۰	۸۰/۲۰		
چسبندگی	چسبندگی	همچسبی - چسبندگی	همچسبی	چسبندگی	نوع شکست
۳/۹۴	۳/۸۱	۰/۱۷	۲/۷۱	۳/۳۵	t_5 (min)
۱۸/۷۳	۱۸/۰۲	۲۰/۹۷	۱۹/۶۱	۱۷/۲۶	t_{95} (min)
۳۸/۸	۳۸/۴	۳۸/۳	۴۱/۳	۳۹/۲	M_{max} (lb·in)

شکل ۱۲ - اثر نسبت آلیاژسازی بر میزان جهندگی آمیزه گام بالشتک.

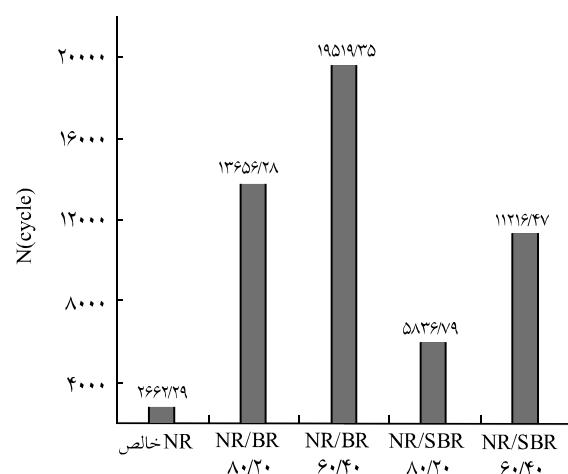
برابر با کاهش چشمگیر گرمادهی آمیزه گزارش شده است [۱۵].

نتیجه گیری

- با افزایش اندازه ذرات، استحکام چسبندگی و مقاومت رشد ترک آمیزه گام بالشتک کاهش می یابد.
- با افزایش مقدار دوده (SRF) در آمیزه به بیش از ۳۰ phr استحکام چسبندگی کاهش زیادی پیدا می کند.
- بکارگیری کائوچوی مصنوعی BR در آمیزه گام بالشتک باعث افزایش استحکام چسبندگی بالشتک به منجید می شود که این موضوع با افزایش مشابهت و سازگاری گام بالشتک با آج نیز همراه خواهد بود.

مراجع

1. MRPRA, Tire Retreads - Cushion Gum Formulation for Precured Tread, *NR Technol.*, **7**, 50-56, 1976.
2. Bakhshandeh G.R. and Soltanalinejad M.A., Study on the Adhesion of Cushion Gum to Carcass in Retreated Tire, *Iran. J. Polym. Sci. Tech. (Persian ed.)*, **13**, 217-225, 2001.
3. Gerspacher M. and Farrell C.P., Energy at the Interface, *Tire Technol. Int.*, 43-49, June 1999.
4. Phee C.K., Factors Which Influence Autohesion of Elastomers, *Rubber Chem. Technol.*, **54**, 101-106, 1981.
5. Carbon Black Products (in Persian), Iran Carbon Black Co. Catalog.
6. Morton M., *Rubber Technology*, 2nd ed., Van Nostrand Reinhold, New York, 173, 1973.
7. Annual Book of ASTM Standards, D1876 - 93, **9**, N1, 105, 1995.
8. Ibid, D4482 - 85, 654.
9. Ibid, D1054 - 91, 193.
10. Ibid, D2240 - 91, 400.
11. Ibid ,D2084.
12. Hamed G.R., Tack and Green Strength of Elatomeric Moterials, *Rubber Chem. Technol.*, **54**, 576-579, 1981.
13. Baker C.S.L., Factors Affecting Polymer Choice in Truck Tyre

شکل ۱۱ - اثر نسبت آلیاژسازی بر عمر خستگی آمیزه گام بالشتک.

شکلهای ۹ تا ۱۲).

افزودن کائوچوی مصنوعی به آمیزه گام بالشتک در هر دو مورد سرعت پخت را کاهش داد. در مقادیر آلیاژ سازی به میزان ۲۰ phr کائوچوهای مصنوعی SBR و BR ویژگی سختی تغییرات زیادی نداشت. جهندگی با کاربرد کائوچوی SBR افزایش و با کائوچوی BR کاهش یافت. با افزودن کائوچوهای BR و SBR مقاومت رشد ترک و استحکام چسبندگی افزایش یافت. در مورد آمیزه ۷، این اثر در حد بسیار مطلوبی بود. با توجه به جدول ۸، میزان پیوندهای عرضی ایجاد شده در این آمیزه نیز بیش از سایر آمیزه هاست [۱۱].

نکته قابل توجه در مورد اثر کائوچوی BR با نسبت NR/BR برابر ۸۰/۲۰ آن است که با این کار گرمادهی آمیزه نیز به میزان قابل توجهی کاهش می یابد. در چنین آمیزه ای افزایش استئاریک اسید تا میزان سه

- Retreading, *Development of NR Based Truck Tyre Retreading Compound*, 7, RAPRA Technology, 7-10.
14. *Dictionary of Rubber Industry*, Rubber Industries Engineering and Research Co., Samar, Tehran, Iran, 1993.
15. Kuriakose B., Effect of High Temperature Vulcanization on the Physical Propeties of Precured Retread Compounds, *Rubber Develop.*, 46, 23-26, 1993.